

NOS

RATs

STRIJDLUSTIG FANZINE VOOR
POTSEN EN FLIKKERS

MRT. 94

KOST FL 2-

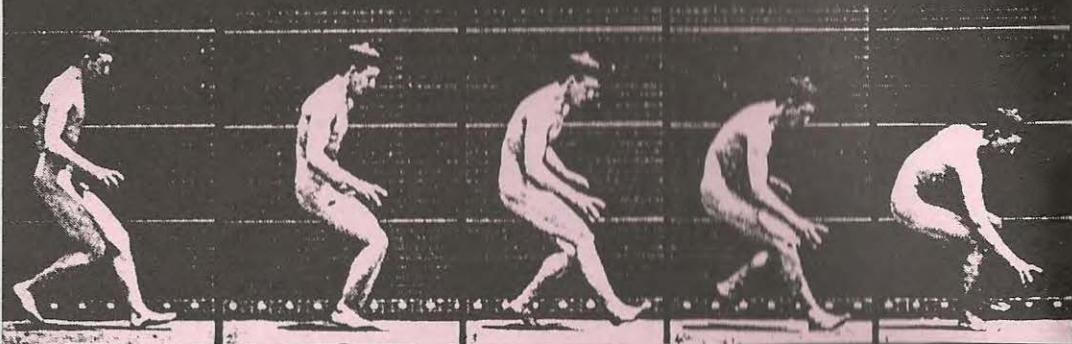
PATS!

De Pats verschijnt elke drie maanden en kost 2 gulden per nummer.
Wil je een abo, maak dan 8 gulden (of meer) over op giro 3615006
tnv J.Vos te Utrecht onder vermelding van Pats.

Pats is in de losse verkoop te krijgen bij:
Boekhandel VROLIJK, Paleisstraat 135, Amsterdam
SISSY, Westermarkt 7, Amsterdam
(elke zaterdagavond vanaf 2200 uur)
'T FORT VAN SJAKOO, Jodenbreestraat 24, Amsterdam
PHOENIX, le Pynackerstraat 138, Rotterdam
SCHISM, Ganzemarkt 26, Utrecht
DE ROOIE RAT, Oudegracht 65, Utrecht
BOEKENNEL, Grote Berg 11, Eindhoven
DE REL, Hertogstraat 2c, Eindhoven
(elke 1e zaterdag v.d. maand vanaf 2130 uur)
KRUISLINKX, Steenstilstraat 38, Groningen
MANIFEST, Hooglandse Kerkstraat 4, Leiden
ASSATA, 2e Walstraat 21, Nijmegen

De Internationale Potten en Flikker Nieuwsbrief is te koop bij
Schism, De Rel, Phoenix, Assata en Kruislinkx en Sissy.
Nummer twee is binnen, voor de inhoud zie elders in de Pats.

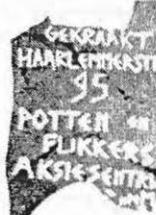
Pats nr. 6 verschijnt mei 1994. Stuur je stukje naar
PAT'S, Postbus 19052, 3501 DB, Utrecht.

POTSEN EN FLIKKERKAFFEE DE REL

Op 4 maart treedt in DE REL de vrouwenband Sidonia Kill's Lambiek (Arnhem) op en er is ook een acapella optreden van Lennie St Luce (London). Dit alles in het kader van internationale vrouwendag. Mannen kunnen alleen als introducee van vrouwen binnen. De entree is f 5,- en de aanvang is 22.00 uur. Op zaterdag 2 april heeft DE REL als thema Homoseksualiteit en Extreem rechts. Van 22.00 tot 24.00 uur is er een info programma. Daarna gaat het swingkafé van start. De entree is f2,50. DE REL, Hertogstraat 2, Eindhoven.

KRAAKFIKKER

De Sissy is noodgedwongen verhuisd naar de Westermarkt 7 te Amsterdam en wel op iedere zaterdagavond vanaf 22.00 uur.

Dit wegens sloop van de meeste gekraakte panden aan de Nieuwezijds kolk en de Dirk van Hasseltsteeg, waar de Sissy voorheen zat. Naast woon- en werkruimte voor tientallen mensen en een infokafee, zat er boven Sissy een flikkerwoongroep.

En al deze panden en mensen moesten wijken voor een parkeerplaats, kantoren, een hotel en yuppenpaleisjes. Allemaal in opdracht van de 'ABN-AMRO'.

Nou, ik ben laatst naar hun geldautomaat geweest met een lege telefoonkaart met snel-drogende lijm erop en die kreeg ik niet meer terug.

Robby

REMEMBER STONEWALL!

Hello everybody!

This is an update letter from us, the former Lesbian and Gay Pride Proposal Group, on the current situation of the campaign to change the name and the contents of Europride '94 in Amsterdam.

The first thing we want to explain is that we have changed our name! This is the result of several criticisms that have been sent to us. From several organisations in the Spanish state and in France came objections to the 'pride' part of our name. While fully supporting our objections to the word "Euro", they explained that for them they also reject the word 'pride'. In their opinion, and this has been their point of view for the last decades, the word 'pride' means a focussing on individual positions. They say, however, that in order to reach the goal of freedom for gays and lesbians, what is needed is collective social change and struggle. Therefore they proposed the name "Lesbian and Gay Liberation".

Then came more reactions from England. They feel that the words "Lesbian and Gay" are inappropriate to describe the full spectrum of sexual preferences, because it ignores bisexuals, transsexuals and several other groups..

After having discussed about this, and the fact that different words mean different things in different languages, traditions and cultures, we came up with the name "Remember Stonewall".

There are two reasons for this: One is that this year, it will be 25 years ago that the Christopher Street riots took place.

The other is, that the more we looked into the history of Christopher Street, the more we started to like it. The riot was mainly carried out by groups that are normally seen as 'minorities within a minority': 'butch' lesbians and black drag queens. Furthermore it was not focussed upon looking respectable and acceptable: its aims were to fight for our own, wild, colourful reality against a repressive, reactionary heterosexist authority.

So, from now on the name of our group, and our proposal for the event in Amsterdam is to name it "Remember Stonewall!"

But let us tell you now how we currently stand. We have received strong statements of support from hundreds of groups throughout Europe.

We also have had a discussion with the organizing committee of "Europride", the outcome of which was fully unsatisfactorily. This is what they had to say:

- They don't think that the name "Europride" is a political statement. They see it as a simple, neutral name, which has nothing to do with Eurocentrism or even the EU. When we remarked that we found it very strange that they used as their logo twelve stars in a circle, exactly like the EU flag, they said this was an ancient Greek symbol meaning the Unity of the Gods. Well, well....
- They definitely state that they are a non-political organization. They said they would probably not want any blatant fascist, racist or sexist group taking part (although some people feel that everyone should be entitled to a free opinion), but in any case they will not make any statement against (neo-)fascism, racism or sexism. They say that is not their job.

- They say they have the full support of the International Lesbian and Gay Association (ILGA). This was confusing, because we received different reports from the ILGA meeting in December. But we have not seen the protocols from the meeting yet.

- They claim that they did not know beforehand about the discussions in London '92 and Berlin '93. They only heard some vague rumours about in April '93, after which it was too late to change anything. They had already printed their publicity material....

- On our questions about the democratic contents of their organisation, the answer was revealing. They said you couldn't organise such a big event while organising as a grass-root group. Therefore they have a closed organisation. They are responsible to no one, except to something as vague as "public opinion". Their meetings are not public. It has not become clear to us what the criteria are for being a member of their board of organisers.

- They said that we were more than welcome to discuss our opinion about "Europride", but only as an integral part of "Europride". In fact, they claimed we could make an interesting part of "Europride", for instance by organising a discussion about the name. Of course, any effect of that discussion could only take effect in 1996 or so....

This is the situation now. For us it is clear that we don't want to take part under the name "Europride". Our objections to the name and the content of this spectacle are fundamental, and we don't want to receive their money (which they offered) in order to give an "interesting" political side-show on their carnival.

Of course we haven't given up on trying to change the name, the organisational structure and the content of "Europride". But in order to talk about the next steps, we would very much like to meet with you. Our proposal is to have an international meeting on the weekend of 12 and 13 March, in Amsterdam. The exact place we cannot give you yet, because this depends upon how many people want to come. Therefore we ask you to give us notice as soon as possible about if you want to come, and with how many people.

We propose to divide the travelling costs between the participants. Unfortunately we don't have enough money to subsidise your costs. We will be able to organize cheap or free accommodation and food.

If, for whatever reason, you are not able to come, we would be very interested to hear your opinion about the developments in written form, if possible before the 12th of March.

With greetings,

Remember Stonewall!

Postbus 3762
1001 AN Amsterdam
NL
tel. 020-6815241 or 020-6710360 (country code NL: 31)
Fax: 020-6203570 (Please mark: to Remember Stonewall)

EURO-PRIDE?

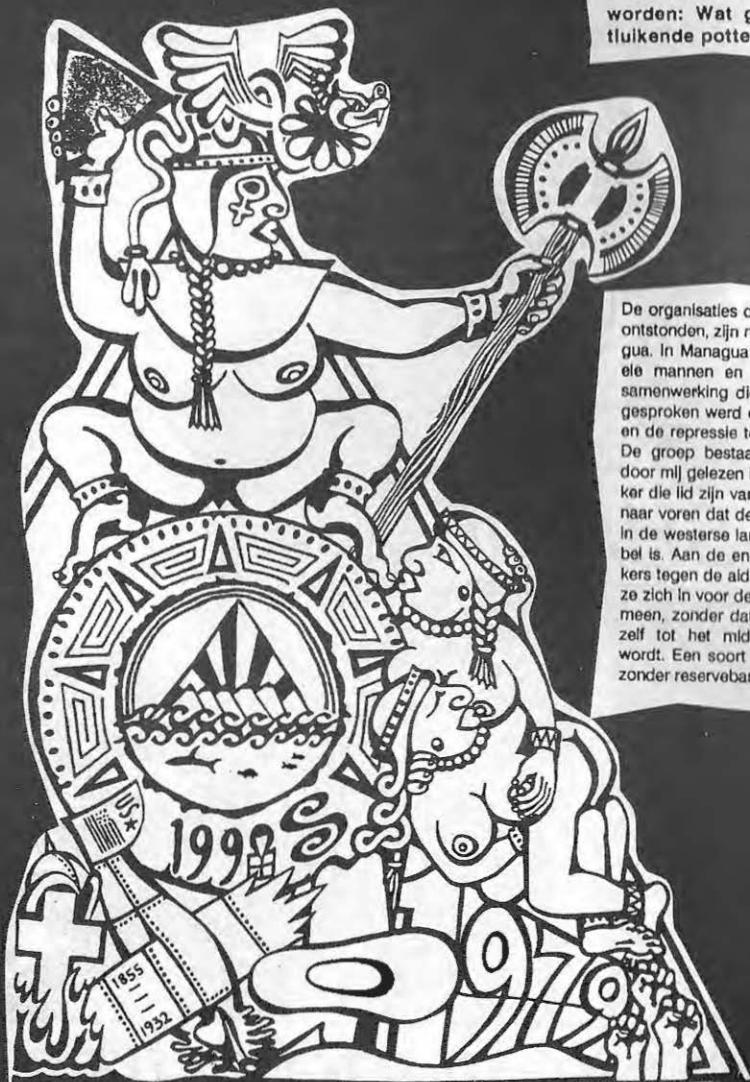
EURO-SHAME!

EURO-SHIT!

SEX

AND
THE

SANDINISTAS

In de tijd dat de Sandinisten nog aan de macht waren in Nicaragua, zijn onder dat regime potten en flikkers zich langzaam maar zeker gaan organiseren en in de openbaarheid aan gaan treden. Het was de tijd dat ze door de regering actief werden ingezet om aidsvoorkoming te geven. Kortom, een tijd waarin de homohaat uit de Somoza-periode omgezet werd in coöperatie en af en toe zelfs voorzichtige acceptatie, een tijd waarin mensen leerden verder te kijken dan hun neus lang was. Maar, zoals iedereen weet verdwenen de Sandinisten na de verkiezingen uit de regering. Waarmee de cruciale vraag gesteld kan worden: Wat gebeurde er met de ontluikende potten- en flikkerbeweging?

De organisaties die tijdens het Sandinisties bewind ontstonden, zijn nog altijd terug te vinden in Nicaragua. In Managua bijvoorbeeld werken homoseksuele mannen en lesbische feministen samen, een samenwerking die begon in achterkamertjes waar gesproken werd over aids en over de discriminatie en de repressie ten aanzien van potten en flikkers. De groep bestaat uit zo'n honderd mensen. Uit door mij gelezen interviews met een pot en een flikker die lid zijn van deze groep komt m.i. met name naar voren dat de positie van de potten (zoals ook in de westerse landen vaak het geval is) heel dubbel is. Aan de ene kant werken ze samen met flikkers tegen de aidscrisis, aan de andere kant zetten ze zich in voor de rechten van vrouwen in het algemeen, zonder dat de specifieke positie van potten zelf tot het middelpunt van discussie gemaakt wordt. Een soort solidair extra wiel, maar dan wel zonder reserveband.

Machismo

Een van de dingen waar potten én flikkers mee te kampen hebben is het machismo dat in Nicaragua overvloedig aanwezig is. Een probleem dat overgens niet alleen hen treft. Daniel Ortega, voormalig president, zei in de film *Sex and the Sandinistas*, dat het gevecht tegen machismo en de consequenties daarvan niet alleen een gevecht is van homo's en lesbische vrouwen, maar dat het een gevecht is van alle Nicaraguaneen, omdat machismo iedereen aanvalt. Deze uitspraak kwam wel nadat het FSLN, met voornamelijk mannen in de hogere legerleden, in 1991 zelf ook geen duidelijke positie ten aanzien van potten, flikkers en vrouwen innam tijdens het partijcongres. Immers, er waren belangrijkere zaken dan de rechten en de positie van deze groepen (en er blijft dan eigenlijk nog maar één groep over niet waar?). Onder Chamorro is dit probleem alleen maar groter geworden.

Hoeveel de potten en flikkerbeweging wel is blijven bestaan, is de positie van potten en flikkers in de maatschappij veranderd. "De directe verandering heeft vooral plaatsgevonden binnen het onderwijsysteem. De revolutionaire beweging had geen godsdienstonderwijs op de scholen en nu heeft zij (Chamorro) ze ingesteld. Het Sandinistische Ministerie van Onderwijs had teksten klaarliggen voor de scholen die seksuele opvoeding zonder vooroordeelen moesten onderwijzen. Deze boeken werden verbrand en de voorlichting nu is bevoordeeld", aldus Lupita Sequeira.

Op een meer persoonlijk vlak hebben potten en flikkers vaak problemen met hun familie. De meesten wonen bij hun familie in. Wanneer die erachter komt dat ze homoseksueel zijn, worden ze op straat gezet. Meestal eindigen ze bij vrienden, van huis tot huis trekend, en zonder vaste woonplaats. Alfonzo Gonzales formuleert het probleem als volgt: "Dus we worden uit onze huizen gezet, buiten gesloten door de gemeenschap, van school gestuurd, en we kunnen geen werk vinden. Wanneer er iemand ontslagen moet worden, zijn wij altijd de eersten. Ze zeggen, 'jullie hebben geen kinderen, jullie hebben geen verplichtingen, dus jullie moeten er het eerst uit'."

Anti-Sodomie

Maar het gaat verder. Het lijkt erop dat de regering Chamorro bij Thatcher en de haren in de leer is gegaan. Het gevolg is het ontwerp van een anti-sodomie wet, artikel 205. Het artikel stelt, dat iedereen die betrokken is bij "de inductie, promotie of praktijk van een schandalige vorm van homoseksuele seks" vervolgd kan worden voor sodomie. Amnesty International, normaal gesproken toch niet druk in de weer wanen het gaat om de rechten van potten en flikkers, heeft de wet veroordeeld en aangekondigd dat lesbische vrouwen en homoseksuele mannen die door de wet gevangen gezet zullen worden, door de organisatie behandelde zullen worden als gewetensbezwaarde gevangenen. Amnesty stelt bang te zijn dat de wet het schenden van mensenrechten toestaat, door vervolging van individuen op grond van het in de praktijk brengen van hun recht op vrijheid van expressie (door homoseksuele handelingen) of door het verspreiden van seks- en aidsvoortplanting) te rechtvaardigen. Reactie van Alfredo Cesar, voormalig president van de nationale partij: "De geest van de (wets)wijziging berust op het verhinderen dat homoseksuele en lesbische praktijken op kinderen en jongeren overkomen als natuurlijk. Het is nooit onze bedoeling geweest om privépraktijken te veroordelen... Wat we veroordelen is het publiekelijk uitvoeren van seksuele handelingen. We vinden het vreemd dat jullie (Amnesty) ons niet feliciteren met onze suk-

sesvolle pogingen de kinderen en jeugd van Nicaragua te beschermen (...). Waarna hij concludeert dat Amnesty niet weet waar ze het over heeft.

Het Centrum voor Grondwettelijke Rechten in Managua is samen met een coalitie van potten en flikkers en een vrouwengroep genaamd de "Campagne voor Seksualiteit Zonder Vooroordelen" tegen het artikel in beroep gegaan bij het Hoger Gerechtshof. Een kleine meerderheid van de daaraan verbonden rechters is Sendinist, en mogelijk staan deze rechters open voor de argumenten tegen de nieuwe wet. De potten en flikkerbeweging in Nicaragua roept om internationale druk op de regering tot de wet is afgewezen. Mario Gutierrez: "We hebben brieven nodig, telegrammen, faxen, om de pogingen om artikel 205 te vernietigen te ondersteunen".

Brieven kunnen gestuurd worden naar: Centro de Derechos Constitucionales, Apdo Postal 5314, Managua, Nicaragua. Fax 010 505 2 780028.

Resi Kompler.

AIDS COALITION TO UNLEASH POWER

ACT UP! utrecht

P E R S B E R I C H T

betreft: Internationale Vrouwendag 8 maart 1994
thema: Vrouwen ACT UP! Voor een AIDS-beleid
plaats: Domplein Utrecht
tijd: 16.00 uur
avondprogramma : 20.00 uur in de Baas, Lijnmarkt 8.

VROUWEN ACT UP! Voor een AIDS-beleid.

Vrouwen hebben geen Aids, we sterven er alleen aan.

Na meer dan tien jaar AIDS en talloze akties van vrouwen, al dan niet actief binnen ACT UP! zijn we nog steeds onzichtbaar binnen het beleid.

Tot voor kort werden vrouwen alleen gezien als potentiële overdraagsters op mannen of kinderen. Pas nu starten de eerste onderzoeken die specifiek gericht zijn op de problemen van vrouwen met AIDS.

De Raad voor Gezondheidsonderzoek (adviesorgaan van de overheid) plaatst vrouwen nog altijd niet bovenaan op de prioriteitenlijst. Dit ondanks het aangetoonde falen van het overheidsbeleid, gedurende het AIDS-decennium en ondanks het feit dat vrouwen de snelst-groeiende groep mensen met HIV/AIDS vormen. Nog steeds wordt er geen onderzoek gedaan naar de mogelijke overdracht van het virus van vrouw op vrouw, of naar de preservatieven die we kunnen gebruiken.

Al jarenlang pleit ACT UP! voor verbetering van de verkrijgbaarheid van kondoms, femidoms en beflapjes. Ook zijn er nog steeds te weinig spuit-omruilmogelijkheden.

Wel worden er miljoenen besteed aan publiciteitskampanjes, maar van een samenhangend beleid is geen sprake. Het kondoombesluit in Nederland is opvallend laag, vergeleken met andere EG-landen. De hoge prijs zal daaraan niet vreemd zijn.

Het is van het grootste belang dat we in staat gesteld worden om elkaar te beschermen tegen virus-overdracht.

Tenslotte: het ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur is op dit moment verantwoordelijk voor het falende beleid ten aanzien van vrouwen en AIDS. Men overweegt nu om de taken af te stoten naar de GG en GD's, waardoor de problemen op de gemeentes afgewenteld dreigen te worden. Decentralisatie kan, maar dan wel in het kader van een goed samenhangend beleid !

LOOPT INTEGRATIE UIT OP ASSIMILATIE?

De radikale flikker- en pottenstrijd moet vanuit de anarchistische beweging gesteund worden. Vanuit de "nichten"scene werkt men teveel rond integratie en andere zogezegd bevrijdende ideeën, zie euproide. Als pot, flikker of bi word je, als je echt met de strijd bezig bent, constant door de euronichten geïndoktrineerd.

Onze strijd is precies anarchistisch omdat het de autoriteit en de wetten, opgedragen door de heterosexistische staat, manschappij en religie verwerpt; een manschappij vol nutteloze produktie, prestatiestrang en konkurrenz, die *zelfs* behoeftes als warmte en sexualiteit weet ondergeschikt te maken aan het economische, de voortplanting. De prioriteit voor ons is flikkerstrijd uitbouwen tot anti-patriarchale strijd, omdat we er enorm bij betrokken zijn; we worden immers onderdrukt vanuit de patriarchale heteronormen.

Zo werd mannelijke homosexualiteit een probleem toen het een wetsontwerp werd, lesbianisme niet omdat het bestaan ervan volledig genegeerd werd door de (mannelijke) wetmakers. Soms op het absurde af: anale sex is in Schotland legaal tussen man en vrouw, niet tussen mannen onderling als ze ouder dan 21 zijn. In sommige staten is orale sex verboden.

De homobeweging, want ook hier eigenlijk mannen zich alles toe en wordt lesbianisme als hulpstuk gebruikt, is bij uitstek gefundeerd op ruines van de heterosexistische vestingswal. Ze is opgesloten binnen de gulzige kloof van homosexualiteit en emancipatie en wordt de gevangene van eigen bevrijding, die bestaat uit vrijheid en zoveel mogelijk homosexualiteit. We onderdrukken onszelf als we ons aanpassen, we vragen geen plaatsje onder de zon, we eisen een ander strand.

Daarom is het belangrijk dat potten, bi's en flikkers duidelijk aanwezig zijn bij anarchistische acties en dat anarchistessen te zien zijn op homolesbodemos. De indoctrinatie van de nichtenscene naar potten, flikkers en bi's toe is groot omdat het een minderheid binnen een minderheid is. We worden relnicht/pot of tegenwerkerster van de homo/lesbostrijd genoemd.

De tegenstelling homosexualiteit-heterosexualiteit is in essentie een uiting van onderdrukking. Maar dat houdt niet in dat we die tegenstelling zomaar ontkennen. Wij

bies, potten en flikkers hebben inderdaad een eigen identiteit, maar die is ons opgedrongen door de negatieve houding van de heterosexistische omgeving. De integratie-aanhangers buiten dit uit, wijzen er ons op en proberen zich, ondanks en dankzij de verschillen, binnen de manschappij te vestigen. De heersende relatievevormen worden dan ook gretig gekopieerd. Ze worden qua leefwijze zoals de anderen. Ze zijn slechter want ze zijn ervan overtuigd dat ze het anders aanpakken. Ze lopen hand in hand met de rest van hun manschappij. Een stelleitje uit de hetero-sexistische wereld waar ze zich vrijwillig aan onderwerpen, zonder er het kwaad van in te zien. De progressieve ideeën over relaties ontstaan binnen het kader van heterosexistische dwangmatigheid. We moeten de heterosexistische basisleefregels omverschoppen, niet op een "progressieve" manier naleven.

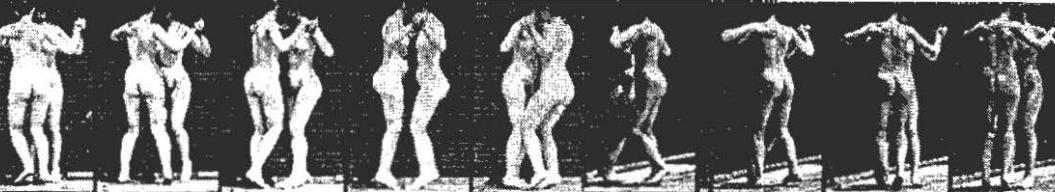
We wijzen gelijkvormigheid af, homosexualiteit is een subversieve, revolutionaire kracht die ingaat tegen de bestaande orde. Om de radikale strijd aan te kunnen gaan moet je als pot/flikker/bie inzicht in je zijn krijgen. Dit geneert meestal via de lesbo/homobeweging. Het gevaar om er volledig in op te gaan en om het op een niet anarchistische wijze te benaderen is groot. Je wordt meegesleurd in acties die homosexualiteit willen aanvaard maken, niet bevrijd. Als radikale pot/flikker/bie kom je in de anarchistische scene en traditionele homobeweging terecht, de keuze tussen beide blijft dikwijls nodig.

De onderdrukking van homosexualiteit is geen maatschappelijke vergissing die door betere informatie rechtgezet kan worden. De geschiedenis heeft meerdere malen het tegendeel bewezen, homosexualiteit blijft steeds een stok om mee te slaan. De grote homobeweging, in Europa, rond het jaar 20 werd platgedrukt onder de stoomwalsen van het Nazisme en het Stalinisme zodat er niets meer van overbleef. Dit gebeurt reeds op nieuw door het neoFascisme. De manschappij wijst alles af wat afwijkt van de normen, zoals de anarchistische en homobeweging.

Het schuilgedrag van potten, bies en flikkers in de anarchistische scene wordt bepaald door de houding van deze scene. De kontroversen tussen flikkers, potten, bies en hetero's maakten onze stijl voorlopig onnavolgbaar. Onze onttopping heeft van ons geen homoseueelen gemaakt, maar integendeel potten, flikkers & bies.

Patsy, i.n.v. radikale potten, flikkers en bies alhier.

RG PROJECT

De RG PROJECT is een internationale nieuwsbrief met informatie over de potten en flikkerstrijd zoals die door alternatieve groepen gevoerd wordt. Ook de PATS is bij de nieuwsbrief betrokken om zo informatie uit te wisselen op europees gebied. Tot nu toe zijn er groepen betrokken uit Frankrijk, Duitsland, Nederland, Spanje. Wegens ruimte gebrek kunnen we de nieuwbrief in de PATS niet plaatsen. Wel volgt hier een korte weergave wat er zoal in staat deze keer. Als je de nieuwsbrief wilt hebben staat voorin de PATS hoe je hem kunt krijgen. Hij is 18 pagina's dik op A3 formaat. De inhoudt:

Lesbian and Gay Liberation Day Round Up: Een verslag van de eerste Christopherstreet Day in Istanbul Turkije. Door toedoen van de autoriteiten liep dit uit op een teleurstelling. Mensen werden gearresteerd razzia's werden gehouden in gay-bars, workshops verboden, homo's en lesbo's die naar Turkije wilden reizen om daar C.S.D. mee te maken werden terug gestuurd en fundamentalisten dreigden met bommen gooien.

International 'Open all Borders!' Demo in Berlijn: Zo'n 12000 mensen liepen mee in een demo tegen facisme, rascisme, seksisme en antisemitisme op Christopher Street Day in Berlijn. Sinds lange tijd was er weer eens een echte politieke 'roze' demo die herinnerd aan de Stone-Wall gedachte van zo'n 25 jaar geleden. Een verslag.

Gay Activists bashed in Pamplona: Een verhaal over twee flikkers die in Pamplona (Spanje) door potenrammers in elkaar werden geslagen waarbij de politie toekeek. Na veel aandacht hiervoor in de media resulteerde dit in een anti-discriminatie beleid ten aanzien van homoseksuelen in Pamplona, de eerste stad in Spanje waar dit nu ingevoerd is. Gay Club Burnt Down: Op zaterdag 18 september vond er een bloedige aanslag plaats op een gay-club in Valparaiso City in Chili. Achttien homo's vonden hierbij de dood en er waren vele gewonden. Demonstraties naar aanleiding hiervan werden door de Chileense politie bestreden en mensen werden gearresteerd. Een verslag hiervan in de RG PROJECT. Silence = Death: Een verslag van de wereld Aids conferentie in Berlijn vorig jaar door een Aids aktivist. Interview of Belladonna 9CH: Eem interview met deze vrouwen band uit Marseille. Nazi Murder Gays in Schwerin and Madrid: Zowel in Duitsland als Spanje zijn homo's vermoord op de baan door nazi-skins. Een bericht. To Kraximo: Radical Gay Group from Athens: Een nieuw fenomeen in Griekenland. De oprichting van een radikale flikkergroep in Athene (Kraximo, P.O. 4228 AOHNA 10210 Greece). Verder in de RG-brieven en korte berichten uit verschillende europese landen. Onder andere over Euro-Pride is Euro-Shame, S.M. Pride London en een Androgyn Rock Party in Parijs.

HOMOSEKSUALITEIT EN FASCISME

Tegen homoseksualiteit hebben in de verschillende culturen allerhande vooroordelen bestaan: het is iets tegennatuurlijks, het is iets zondigs, het is een ziekte. Binnen culturen konden godsdiensten ontstaan waarmee ordening in het maatschappelijk leven werd aangebracht. Zowel binnen als de christelijke als de islamitische geloofsgemeenschap vindt men respectievelijk in bijbel en de koran de van 'god c.q. allah gegeven waarheid', welke de man beschikkingsrecht geeft over de vrouw. Liefde tussen mannen/vrouwen roept niet alleen binnen geloofsgemeenschappen maar ook daarbuiten om uiteenlopende redenen weerstanden op.

De onderdrukking van de vrouw en de 'homo heeft derhalve niet alleen een sinds eeuwen gegroeide 'culturele legitimiteit, maar ook een' religieuze legitimiteit'. Dit laatste vinden we het duidelijkst op politiek niveau terug bij de kleine rechts christelijke partijen. De culturele en religieuze legitimiteit van homo-onderdrukking is heel duidelijk gebleken doordat de homo-vernieting door de nazi's lang is verzweven. Pas toen de homobeweging zelf naar buiten begon te treden werd deze slachting langzaam maar zeker bekend. Dat erkenning hiervan nog maar nauwelijks aanwezig is blijkt bv op 4 mei herdenkingen. Het fascisme is de meest brutale en bloedige vorm van homo-onderdrukking.

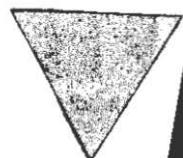
De homo-haat en de onderdrukking van vrouwen is echter allermildest een uitvinding van het fascisme. Dat geldt eveneens voor de onderdrukking en de vernietiging van andere volkeren, stammen en rassen. Immers oorlogen hebben we altijd gekend. Binnen het fascisme echter wordt geweld ook als een geoorloofd middel gezien om de superioriteit van het eigen ras en daarbinnen de superioriteit van 'de man' te waarborgen. Fascisten vinden de ene mens meer waard dan de andere, het ongelijkheidsprincipe staat daarbij centraal. Het eigen ras/volk komt daarbij op de eerste plaats. In nazi Duitsland heerde zulk een overdreven nationalisme dat alle andere volkeren en naties minderwaardig waren, minder historie en cultuur kenden. De belangen van het eigen 'volk' zouden altijd voorop moeten gaan. Het is merkwaardig te beseffen hoeveel hierin hebben geloofd. Men dacht dat het eigen ras boven alle andere rassen stond en dat het ook 'raszuiver' moest worden gehouden. Zogenaamde 'minderwaardige rassen' werden vermoord zoals Roma en Sinti ('zigeuners') volkeren, slaven en russen. Joden werden daarbij bestempeld als de anti-mens vergeleken bij het Germaanse ras, de über-mensch, zij moesten dan ook worden uitgeroeid. Het ongelijkheidsprincipe is ook terug te vinden in het denken over mannen en vrouwen.

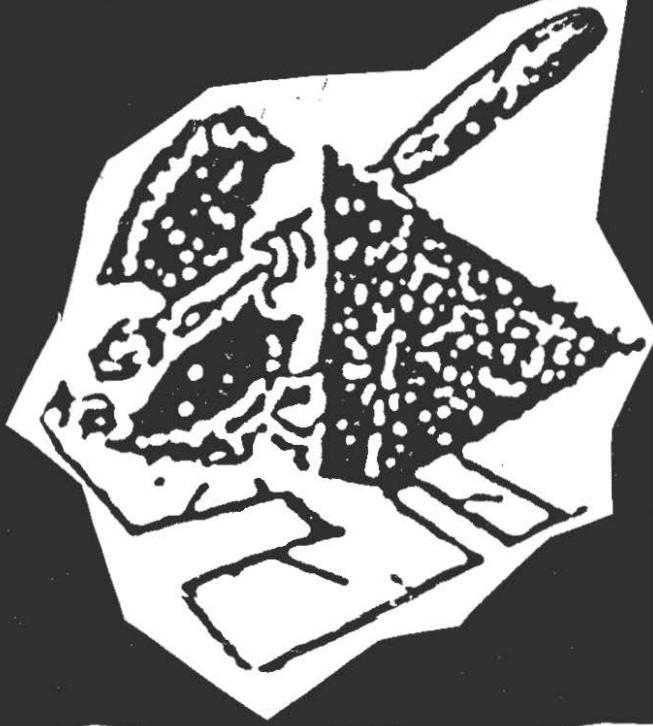
Vrouwen waren het zwakke geslacht en werden vooral gezien als moeder. Zij had als taak om mooi te zijn en kinderen ter wereld te brengen. Deze kinderen moesten zoveel mogelijk voldoen aan het ideaalbeeld van de Über-mensch en hiervoor werden zelfs z.g Lebenborn klinieken opgericht. Dit zijn klinieken waar vrouwen kinderen konden krijgen van 'ras-zuivere' SS-ers. Om de taak als moeder en opvoedster goed uit te oefenen werden vrouwen uit het openbaar leven geweerd. De fascisten maakten een volkomen scheiding tussen een mannen- en vrouwen wereld. De biologische aard van de man zou zijn, dat hij leiding geeft en de natuur van de vrouw dat zij thuis zou blijven. Zowel voor mannen als voor vrouwen gold heteroseksualiteit als norm en werd het gezin verheerlijkt. Kinderrijke gezinnen daarbij speciaal daar de 'Untermenschen' zouden hebben getracht via hun kinderrijkdom de macht te verwerven. Nu zou het Duitse volk zich krachtig moeten voortplanten om te voorkomen dat het overspoeld zou raken en onderdrukt door joden, slaven, zwarten enzovoort.

Homoseksualiteit werd door Hitler omschreven als de 'pestbuil van de perversie' die weggebrand moest worden.

Daarbij richtte hij zich voornamelijk tegen mannelijke homoseksuelen, waarmee de seksualiteit én de maatschappelijke rol van de vrouwen ontkent werd. Het beeld dat het fascisme verspreidde over homoseksuelen was dat het 'verwijfde' mannen waren, zwak, laf, bang, onbruikbaar in de mannenwereld. Met name het Duitse fascisme heeft (mannelijke) homoseksualiteit tot een politieke zaak gemaakt door tot een systematische vervolging van homo's over te gaan waarbij tienduizenden de dood vonden in de concentratie-kampen. Daarbij zijn ook homoseksuele vrouwen (of vrouwen die hiervan werden beschuldigd) opgepakt en vermoord. Er is hierover echter weinig informatie. De geschiedschrijving overde positie van lesbische vrouwen in nazi-Duitsland is bijna niet gebeurd daar deze vaak een zaak is van mannen over mannen. Kregen mannen in de vernietigingskampen een roze driehoek, die overigens ook door afmeting zich onderscheidde van de andere driehoeken (veel groter), vrouwen die eveneens vanwege hun homoseksualiteit in deze kampen terecht kwamen kregen een zwarte driehoek. Vrouwelijke homoseksualiteit werd door de nazi's op deze lugubere wijze niet serieus genomen, de zwarte driehoek stond voor a-sociaal. Konden de nazi's je niet plaatsen in hun driehoekens systeem werd de zwarte driehoek gebruikt als een soort van restgroep. Ook daardoor is het moeilijk na te gaan hoeveel lesbische vrouwen omgekomen zijn in de vernietigingskampen. Naar schatting zijn er ongeveer 200.000 homoseksuelen omgekomen in de kampen.

Naast ras en sekse werd het ongelijkheidsprincipe ook toegepast tegenover lichamelijk en geestelijk gehandicapten. Wanneer zij zich konden voortplanten zouden zij een gevaar kunnen vormen voor de superioriteit van de Übermensch. Ook pasten zij niet in het beeld van de fascisten dat zij hadden over het eigen superieure ras. Van de honderdduizend mensen, die tussen december 1939 en augustus 1941 in nazi-Duitsland werden vermoord is het grootste deel 'zwakzinnigen' en psychiatriese patiënten.

Ook in de staatsopbouw gold het ongelijkheidsprincipe. Democratie zou geen juiste vorm zijn. De geschiedenis zou hebben bewezen dat de gelijkheid tussen mensen geen goed uitgangspunt zou zijn om een strijdbaar en energiek volk te verkrijgen. Het zou ook niet in overeenstemming zijn met het biologisch principe. In de natuur zou het zo zijn dat de meest suksesvolle dieren werden geleid door krachtige leiders en niet door een volksvergadering. Dat zogenaamde natuur principe vinden we ook terug bij de 'natuurlijke' man boven vrouw gedachte en het 'onnatuurlijk' homoseksueel zijn. Het fascisme werd de gezworen vijand van alle andere ideologieën die gelijkheid predikten. Iedereen met een afwijkende mening zou moeten worden vervolgd en zonodig uitgeroeid. Dit principe moest leiden tot een homogene gemeenschapsstaat. De staat en het volk worden daarin gelijk gesteld. Wat goed is voor de staat zou ook goed zijn voor (groepen binnen) het volk. Het fascisme verkondigt openlijk dat geweld gegoorloofd is voor het elimineren van 'volksvijandige elementen'.

Homoseksuele mannen en vrouwen waren zulke 'vijanden van het volk'. Parodoxaal lijkt het dan dat binnen fascistische (en ook racistische) groeperingen homoseksuelen voorkomen. Vergeten wordt dan dat homoseksuele mannen en vrouwen overall voorkomen, dus ook binnen zulke groepen. Waarom kiezen homoseksuelen dan voor een politiek die homovijandig is, is dan de volgende vraag.

Binnen het fascisme zien we dan ook een dubbele moraal ten aanzien van homoseksualiteit. Doordat de mannelijke 'raszuivere' german als ideaalbeeld werd geschatst werd dit ook verheerlijkt door afbeeldingen van naakte jonge mannen en vrouwen. Ook het kameraadschappelijke karakter van zogenaamde mannenbonden als de Hitlerjeugd of de SA werd overdreven verheerlijkt. Binnen de Hitlerjeugd en de SA vond je dan ook veel homoseksuelen die zich hierdoor aangetrokken voelden. De leider van de SA Ernst Röhm was openlijk homoseksueel, ook de riksjeugdleider Baldur von Schirach was homo. Er blijkt kortom een tegenstrijdigheid tussen ideologie en praktijk. Openlijke homoseksualiteit werd echter alleen maar toegestaan wanneer het ging om hiërarchische verhoudingen. Macht staat daarbij centraal. Homoseksuele handelingen zijn alleen dan toegestaan als ze in het teken staan van machtsuitoefening. Als het gebruikt wordt door een machthebber ter vernedering van een ondergeschikte. Nog de machthebber, noch het slachtoffer mogen er plezier aan beleven. De homo erotiek van het fascisme is een homo-erotiek van ongelijkheid. Van machthebbers t.o.v. ondergeschikten. Een homo-erotiek ontaan van plezier en warmte. Ook maakten zij een onderscheid tussen homoseksualiteit als gedragsuiting of als geaardheid. Het gedrag was weliswaar strafbaar maar niet gevaarlijk, de geaardheid daarentegen een eigenschap van inferieure mensen die dan ook moesten 'verdwijnen'.

Tot in 1934 had Hitler Ernest Röhm steeds beschermd, alhoewel Röhms homoseksuele neigingen voldoende bekend waren. Zelfs toen in 1931 er een verscherping op artikel 175 (stelt homoseksualiteit strafbaar) werd aangekondigd waarin ook de naam Röhm viel roerde de NSDAP zich niet. Nu was Ernest danwel homo alsook veel jongens en mannen in de SA, het weerhield hen er niet van om ook zelf geweld te gebruiken tegen andere homoseksuelen. De zogenaamde 'tunten' moesten het daarbij ontgelden. De tunten voldeden niet aan het macho imago van de SA die hun mannelijkheid zozeer overtrokken om maar vooral niet 'nichterig' te zijn. Pas als Röhm andere politieke doeleinden gaat nastreven dan Himmels SS gebruikt men artikel 175 om Röhm en de SA uit te schakelen. Deze gebeurtenis

die bekent staat als 'de nacht van de lange messen' had dan ook andere motieven dan de homoseksualiteit binnen de SA. Later verlegde men het akcent van deze gebeurtenis steeds meer op de homoseksualiteit. In 1939 zei Hitler dan ook in een redevoering over 'Biologische gezondheid en Pederastie': 'Wie van de leidende figuren uit de N.S.-Partij zich de laatste vijf jaar schuldig heeft gemaakt aan een dergelijk vergrijp moet worden neergeschoten'. Vanaf de Röhm affaire werd homoseksualiteit meer en meer gebruikt om alle tegenstanders van het regime uit te roeien. Ook de katholieke kerk die zelf ook heel wat op haar kerfstok heeft waar het gaat om de vervolging en moord op homoseksuele mannen en vrouwen (zo een vrouw was al snel een heks en van satan bezeten) ontkwam niet aan de vervolging op grond van vermeende homoseksualiteit. Omdat de kerk een niet te onderschatte machtfactor was in Hitler-Duitsland moest deze dan ook als zodanig vernietigd worden. De Nazi-chef dr. Rudolf Klare was de ideooloog achter de vernietiging van homo's. Hij bepleitte een alles doordringende zuiverheid van het Duitse ras en homoseksuelen moesten dus met alle mogelijke middelen worden gestraft. Naargelang het nazi-tijdperk vorderde kwam Himmler meer en meer naar voren als zijnde de beschermheer van het zuivere Duitse volk. Himmler was niet alleen leider van de SS maar had ook vanaf 1939 de 'Reichsicherheitspolizei' onder zijn hoede. Via kaartensystemen en een web van verklikkers werden homoseksuelen opgespoord en afgevoerd naar de kampen. Zo werden meer en meer mensen met de roze driehoek opgespeld en slechts weinigen keerden terug. Het gezin werd door de nazi's op handen gedragen. Moeders werden onderscheiden met het 'Mutterkreuz' als ze veel 'ras zuivere' duitertjes baarden. Zoals het gezin door sommigen nog steeds de hoeksteen van de samenleving wordt genoemd zo is datzelfde gezin de hoeksteen van het fascisme. Het is de bron waaruit het fascisme put.

Wie serieus actie onderneemt tegen het fascisme kan dit niet door alleen te wijzen op het racistische karakter van het fascisme. Een anti-fascistische actie die niet evenzeer als tegen racisme een aktiebereidheid toont naar buiten toe en naar zichzelf waar het betreft seksisme, hetero-terreur, eugenetica en homo-haat is niet alleen gedoemd te mislukken maar is ook volkomen ongeloofwaardig. De wortels van het fascisme zitten diep verweven in de samenleving, ook anno '94, het is enkel bij de wortels waar dit kwaad kan worden bestreden. Het ongelijkheidsprincipe van het fascisme is in vele andere vormen terug te vinden in de samenleving nu. Ook waar het gaat om seksualiteit vind je het terug. Zolang hetero de norm is en wordt gezien als het normale, zolang hetero-seksualiteit als vanzelfsprekend wordt beschouwd en homo-seksualiteit als bijzonder, zolang blijft mede de voedingsbodem bestaan waaruit de wortels van het fascisme opnieuw kracht kunnen putten. Het is dan ook niet voor niets dat het fascisme zo fel was op het vervolgen en vernietigen van homo-seksuelen. Een maatschappij die zichzelf bevrijd van deze hetero-terreur bevrijd zich zo ook van de voorwaarden voor het voortbestaan van het fascisme.

Tegelijkertijd echter zie je ook dat binnen de homokultuur zelf voorwaarden blijven voortbestaan voor het fascisme oockal lijkt homo-seksualiteit als puur feit dit uit te sluiten. Denk hierbij aan de vaak voorkomende minderwaardige beoordeling van vrouwen in het algemeen door homo's. Ook de seksualiteit van vrouwen met vrouwen krijgt door deze mannen een lage dunk toe bedeeld. Het niet hebben van een pik is blijkbaar voor hun een legitimiteit om een soort van minderwaardig aan mannen te veronderstellen. Ook zie je in de homo kultuur een overdreven ontwikkeling in het mannelijke. In porno, bladen, erotische homokunst, posters of in boeken zien we vaak een ideaalbeeld van de homo-seksuele man neergezet die een soort van jonge masculine god is, leeft met grote pik. Een overdreven mannelijkheid dus. Een verklaring hiervoor is niet een twee drie eenduidig te geven. Wel zie je dat hetero-mannen homo's vaak beoordelen als zijnde geen échte mannen, door hun homo zijn verliezen ze hun mannelijkheid. Deze angst weerhoudt hetero's ook van homoseksuele handelingen ofschoon ze wel fantasien daarover kunnen hebben. Hetero mannen kunnen zozeer hiervoor bevreesd zijn dat zij in het extreme geval over gaan tot potenrammen. Diezelfde angst, het verliezen van de mannelijkheid lijkt dus ook te spelen bij homo's gezien het overgrote aandeel van een overontwikkelde mannelijkheid als homo. Wie ziet zelfs dat deze 'super mannen' op hun beurt de 'nichten' weer als 'minderwaardig' beschouwen en in hun extreme geval zelfs als homo's andere homo's in elkaar slaan zoals in het voorbeeld van de SA. De verontwaardiging over het feit dat je bij het fascisme ook homo's tegen komt is dan toch minder groot als je op het eerste gezicht zou veronderstellen. Er zijn wel degelijk linken te trekken tussen het fascisme en de homo-kultuur zoals ook al eerder aangegeven. Daarbij staat de zich superieur voelende overdreven mannelijke homo nog het dichts bij het ideaal beeld van de man zoals door het fascisme gekultiveerd zij het dat er tegelijkertijd een probleem blijft voortbestaan. De homo seksualiteit an sich. Het enige is echter dat zelfs tijdens de tweede wereld oorlog heel wat nazi's homo-seksuele praktijken erop nahielden. Voorwaarde was danwel dat ze in het teken stonden van een ongelijke machtsverhouding waarin de liefde leek plaats te hebben gemaakt voor onderwerping en seksueel geweld. Het is juist dit facet van de geschiedenis van de roze driehoek die leidde tot de situatie dat homo's in de kampen door hun nazi beulen seksueel werden misbruikt. Onderzocht zou moeten worden in hoeverre de (mannelijke) homo kultuur in het westen (Europa/V.S.) een produkt is van homo's zelf en in hoeverre 'fascistoïde' elementen hierin zijn verweven vanuit een historisch kultureel patriarchaal erfgoed.

Oscar.

No Hope for Nazis

in New Hope, PA

BY TODD PRANE AND ELIZABETH BRIGHT

ON NOV 6, 1993, ANTI-FASCISTS from the Northeast confronted cops and Nazis in New Hope, PA. The USA Nationalist Party, a small Nazi bonehead organization based in northern Philadelphia, announced they would march in New Hope and rally in nearby Washington Crossing park, activities they called "Gay Bash '93". New Hope is a town in northeastern Pennsylvania with a strong queer community. Anti-fascists from New York came on two buses organized by Love and Rage and three vans organized by the International Socialist Organization (ISO). In addition to Love and Rage and ISO, groups in attendance included Mayday RASH skins (Red and Anarchist Skin Heads—anti-racist skin-head crew from Brooklyn and New Jersey), ACT-UP, QUISP (Queers United In Support of Political Prisoners), and several Trotskyist organizations. Many unaffiliated individuals went to confront the Nazis as well.

NAZIS DEFEATED

The Nazis were largely defeated even before our arrival. On Thursday, in a joint press conference with the cops, they announced their withdrawal of a request for a permit to march. The reason given was safety (police estimated 2,000 to 3,000 counter-demonstrators). Creating the possibility of hundreds or thousands of counter-protestors willing to physically confront the Nazis made it impossible for them to march.

THE RALLY AT WASHINGTON CROSSING

The march was cancelled, but the rally at Washington Crossing park went on as scheduled. Buses from Philadelphia and New York full of rowdy anarchists, queers, Trotskyists, ACT-UP folks, and others arrived in the downtown area shortly after 10 a.m. and headed towards the scene of the confrontation. By the time the second New York +bus and Philly bus headed south, cops had blocked off access to route 32 in anticipation of trouble. Several crowds of people decided

to walk around the road block and four miles down the road to the park.

Washington Crossing Park is divided into two sections, separated by over four miles of road. A "Stop the Hate" rally was held in the southern section sponsored by a loose coalition including Peacekeepers' Network and Sane-Freeze. The Nazi "Gay

Bash '93" rally was in the northern section. "Stop the Hate," billed as "non-violent and non-confrontational," seemed calculated to draw attention and people away from any real confrontation. It succeeded to some extent. Around 50 demonstrators interested in confronting the Nazis were stopped by police road blocks at the bottom section of the park. About 300 or so people attended the "Stop the Hate" rally.

Most of the action occurred at the northern section of the park where the Nazis and counter-demonstrators converged, poised for a confrontation. About 400 riot cops, including a contingent on horses, were determined to allow little or no contact between the anti-fascists and the Nazis, and the geography of the site was in their favor.

Queer love (inset) and anti-fascist skinhead rage in New Hope

Brazilië heeft het op homo's voorzien

RIO DE JANEIRO — Zeker 1.200 homoseksuelen zijn de afgelopen dertien jaar in Brazilië vanwege hun seksuele geaardheid vermoord. Sinds begin dit jaar kwamen alleen al in Rio de Janeiro vijf homo's gewelddadig om het leven, onder wie een Italiaan en een Brit. De belangengroep Atoba baseert het cijfer op berichtgeving in de kranten, maar denkt dat het werkelijke aantal gedode homoseksuelen veel hoger ligt. Atoba levert harde kritiek op de politie, omdat die volgens haar geen enkel onderzoek doet.

Bestorming Brits parlement

Londen — Demonstranten hebben vannacht geprobeerd het Britse parlementsgebouw te bestormen nadat het Lagerhuis een voorstel had verworpen om homoseksuele contacten vanaf 16 jaar toe te staan. De politie meldde drie arrestaties. De deuren van het parlementsgebouw werden vergrendeld om te voorkomen dat homo-activisten binnendrongen. Andere demonstranten bezetten ondertussen de toegangsweg tot de ambtswoning van premier Major in Downing Street.

POTSEN- en FLIKKERSTRIJD en ANARCHISME

Het themagroepje dat bijeenkomt onder bovenstaande titel werd gevormd in Appelscha. Tijdens de anarchistenlanddagen (1993) bleek de tijd te beperkt om zelfs maar enige diepte in het onderwerp te bereiken. Reden voor enkele deelnemersters om in de loop van 1993 nog eens een poging te wagen en zelfs te komen tot een voorbereidingstekst voor de landdagen in 1994.

Ondertussen raakten we betrokken bij de themadag die op 18 maart in het ACU (Utrecht) gehouden wordt, onder de titel: "Potten - Flikkers en Aktivisme".

Een paar anarchistens willen graag meedoelen met die dag, hopend op een spannende uitwisseling.

Onderwerpen waar we al (oppervlakkig) mee bezig zijn geweest, zijn ondermeer:

- * heteronormen in "de beweging".
De strijd daartegen zou één van onze belangrijke doelen moeten zijn.
- * pot of flikker zijn gaat verder dan de sex, die keuze heeft ook een maatschappelijke dimensie.
Bv. het impliciete afwijzen van de heteronorm.
- * heersend wantrouwen tegenover zich bi-seksueel noemende mensen.
("Je ziet ze altijd in heterorelaties", maar het is ook makkelijker een hetero-relatie aan te gaan)
- * je bi-seksueel noemen houdt ook een weigering in om je te voegen in de vestaande hetero-homo-structuur.
- * bezitterigheid in relaties en de schijnveiligheid die ze bieden.
(stellen lenen zich uitstekend voor kimmersjèle uitbuiting!) konkurrenz in de jacht op een partner.
(kun je een mens bezitten)
- * zelfonderdrukking in de vorm van projectie naar "buiten"
(Ik pas me maar aan "zij" kunnen hier of daar niet mee omgaan)
Soms lijkt het probleem voornamelijk in je eigen hoofd te zitten.
- * onuitgesproken verwachtingen die gepaard gaan aan het hebben van seks met iemand anders
(stiekum hopen op tederheid, zorg, aandacht, bescherming enz.)
Er rust nu een taboe op intimiteit.

Over deze uitspraken en meningen diskussiëren wij en gaan verder om hierover een thema in Appelscha voor te bereiden.

POTTFLIKKERS

EN

AKTIVISME

VRIJDAG 18 MAART 1994
IN HET ACU, VOORSTRAAT 71, UTRECHT

14.00 UUR INFO-PROGRAMMA MET O.A.

HOEZO, POTTFLIKKERS EN AKTIVISME
AIDS EN AKTIVISME - ACTING UP

REMEMBER STONEWALL - EUROPRISE? EUROSHAME!

EXTREM RECHTS ANTI-

***** HOMOSEKSUEEL GEWELD

***** TUNTEEN TERRORTOUR

***** INFORMATIE-VIDEO-STANDS

18.00 UUR

AFSpraak ACHTER DE DOM

19.00 UUR

VEGANISTISCHE MAALTIJD

MAALTIJD RESERVEREN S.V.P. BEL ACU 030-34890 OF FRANK-328538

21.00 UUR

KULTUREEL PROGRAMMA MET

CASSANDRA

ANARCHIA PERFORMA

FIFI L'AMOUR

LIVE CABARET

LENNY ST LUCE

INTENSE A CAPELLE

ENTREE 3 PIEK

AANSLUITEND SWINGFEEST

EURO-PRIDE?

GETVERRRRR..